

Forurettelser, forsøge at overbevise dem om, at vi dese Interesser med dem, og at vi meget godt kunne være fælles om dem, — eller ogsaa maa det være Tilfældet, at den holsteenske Stænderforsamling har undertrykt sit saade Dnske, fordi den troer, at under Absolutismen kunne Formaal, som den sætter ligesaa høit som dette Dnske, eller maaſtee høiere, lettere fremmes. Enhver af os veed, at den forrige ærede Premierministers Løfte, at nu skulde det være forbi med Slesvigholsteinismen, ligesaa lidt er blevet holdt som flere andre gylde Løfter. Slesvigholsteinismen er ikke død; den er ikke engang skindød, den lever ret godtovre i Holsteen under et mildt og faderligt Regimente. Den er endnu Gjenstand for Folkets Tro og Forhaabninger, og den har ogsaa ganske vist været tilstede i den holsteenske Stænderforsamling. Det er nu meget let at forstaae, hvorledes Slesvigholstenerne kunne foretrække den absolute Regjeringsform for den constitutionelle. Friheden er aarvaagen; Absolutismen lader sig let indlulle, og den søger af Princip at indlulle Folket. Man skaffer sig meget lettere Indflydelse paa en uansvarlig Regjering end paa en ansvarlig, og saaledes er der da heller ikke noget Forunderligt i, om denne Lære, om denne Sag har afført sig sine prunkende Farver og sine blinkende Baaben, og nu i en fredelig, langskjød, spidsborgerlig Nisole er traaet i Tjeneste hos Absolutismen. Jeg mener hermed aldeles ikke at beskyldte Regjeringen for, at den principmæssig skulde see igjennem Fingre med den, eller at den skulde begunstige og fremme den; paa ingen Maade, jeg er fuldkomment overbevist om, at der sidder ligesaa bestemte Modstandere af den i Regjeringen, som jeg er selv. Men jeg troer, at man, hildet i den Tro, at Slesvigholsteinismen er slaaet ihjel, let kan tabe Opmærksomheden paa den og være udsat for at blive narret og brugt af den. Saameget holder jeg for afgjort, at det for Dieblicket er det slesvigholsteenske Parties Taktik at gjøre sig nyttig og behagelig for den kongelige danske Regjering, og derfor seer jeg et stort Vidnesbyrd i, at det netop er de selsamme tydske Blade, som lige til for-gaanske kort siden vare Slesvigholsteinismens troe og ivrige Apostle, der nu prise den danske Regjering, og

rive ned paa den danske Rigsdag, den danske Grundlov og det danske Folk. Men, dersom dette er Tilfældet, eller dersom der er Grund til at befrygte, at det er en slesvigholsteensk Bestræbelse, der ligger bagved Dnsket om at faae Absolutismen tilbage, saa troer jeg netop, det er godt, at vi komme sammen med Holstenerne og faae os udtalte for hverandre; da ville de Dnsker og Forhaabninger, som muligvis maatte ligge i Baggrunden, nok blive tvungne til at træde frem.

Endnu maa det være mig tilladt at tilføie, at jeg heller ikke rigtig indseer, hvorledes en virkelig constitutionel Fællesforfatning skal kunne bringes i Samklang med de bestaaende Forfatninger for Slesvig og Holsteen. Det forekommer mig, at disse foruinde Borgerne et saa ringe Maal af Frihed, at det næsten er utænkkeligt, at disse Borgere skulde kunne leve sammen i en Fællesstat med os under den danske Grundlov; thi en nogenlunde ligelig Grad af Frihed forekommer mig dog at være nødvendig. Endvidere forekommer det mig, at disse Forfatninger nedlægge en politisk Magt og Myndighed i Stænderforsamlingernes Haand, som kan blive forstyrrende for Fællesforfatningen, idet de nemlig ved blot at forkaste en provisorisk Lov ere istand til at fjerne Ministrene for Hertugdømmerne og saaledes kunne gribe forstyrrende ind i Fællesregjeringens Sammenfatning.

Hvad angaaer de specielle Ting, som ikke ere omtalte i Adressen, men bragte paa Bane af den ærede Ordfører paa Udvalgets Begne, maa jeg tillade mig at yttre, at jeg anseer et saakaldet Normalbudget for forkasteligt. Det forekommer mig ikke blot, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrab) har gjort opmærksom paa, at et saadant tilhører et andet System end det constitutionelle, og at det giver Regjeringen en Myndighed, der er større end den, der tilkommer den, og som meget let kan blive misbrugt; men jeg seer heller ikke, hvad der skulde vindes ved et saadant Normalbudget. Dersom nemlig de forskellige Landsdele ikke faae Deelsagtighed i dets Affattelse, saa ville de jo troe sig forurettede ved denne, og Normalbudgettet vil altsaa ikke indeholde nogen Betyggelse for